638/02

Den 4. februar 2002 blev i sag nr. 56.050:

xxxxxx xxxxxx
xxxxx xxxxxxxx x
xxxx xxxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har hundeansvarsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at skadelidte, som selv holdt hunden, da skaden indtraf, har accepteret risikoen herfor, hvorfor der ikke er forsikringsdækning.

I selskabets skrivelse af 28/6 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "I den indsendte anmeldelse fra vores kunde er der oplyst følgende: 'Stod espalier til et bryllup og der kom et hestekøretøj. Hunden ville hen til hestene. Jeg kunne ikke holde den i de løse sten. Da den sprang frem med et 'ryk'. Jeg faldt på maven og blev slæbt hen ad gangen 3-4 meter, hvorved jeg beskadigede højre lillefinger.' For at få sagen nærmere belyst kontaktede vi vores kunde. Vores kunde oplyste, at det var skadelidte G.P. der havde udfyldt anmeldelsen. Vores kunde bekræftede hændelsesforløbet og oplyste, at skadelidte holdt hendes hund fordi hun havde en hund mere med, som hun selv holdt. Hundelovens § 8, stk. 1, 1. punktum oplyser, at besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. I § 8, stk. 1, 2. punktum, er anført, at erstatningen dog kan nedsættes eller bortfalde, såfremt skadelidte har medvirket til skaden. Vi har i vores

brev fra 14. september 1998 over for G.P. meddelt, at da hun selv har accepteret at holde hunden, og skaden er opstået ved en adfærd, som man kan forvente fra hundens side, kunne vi ikke se, at der kunne pålægges vores kunde et erstatningsansvar i henhold til gældende retspraksis."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har i klageskrivelsen af 10/7 2001 til nævnet anført: "2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes) Skadeserstatning. Slet og ret. Erstatning for svie og smerte. Erstatning så man ikke er flov over sit eget forsikringsselskab, og kan se skadesramte i øjnene!! Se venligst private brev."

Det private brev fra skadelidte, som klageren henviser til, har følgende indhold: "Nu er min 'sag' afsluttet, min finger er ikke blevet god, men jeg kan leve med den. Jeg tør nemlig ikke blive opereret mere. Som du kan se af de medsendte papirer, vil jeres forsikringsselskab ikke yde noget som helst, og det mener jeg bestemt ikke kan være rigtigt. Nu håber jeg at I vil gøre noget. Jeg spørger mig selv 'hvad har vi en forsikring til'? Det kan jo ske igen. Det var jo hunden der var skyld i uheldet, og årsag til dette lange forløb med operationer, svie og mange smerter, sygedage og genoptræning o.s.v. Jeg håber, at I kan få sat lidt gang i selskabet."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**12 Hvilket ansvar er dækket** Forsikringen betaler erstatning for skade på personer, dyr og ting, de sikrede efter gældende ret er blevet ansvarlige for, mens forsikringen er i kraft."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder det så tvivlsomt, om klageren har pådraget sig et erstatningsansvar i henhold til hundeloven, at nævnet ikke finder anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard